

...bloemen met een langen levensduur.

Ook de iepen en kastanjes bereiden zich op het lentefeest voor. Nog een paar dagen zon en de duizenden bloemknoppen aan de uiteinden van de iepentakken vertoonen zich in al hun teere schoonheid.

Voordat aan deze boomen nog een blaadje zichtbaar is, staan ze reeds in vollen bloei.

De kastanje laat z'n glimmende, donkerbruine knoppen al wel zwellen, doch wacht met de ontplooiing daarvan nog enkele weken.

Overall bloeien nu de sneeuwkllokjes. Reeds in Januari kwamen de reine knopjes te voorschijn. 't Zijn bloemen met een langen levensduur, die sneeuwkllokjes, en ze trekken zich niet veel van het weer aan. Als het hun tijd is, verschijnen ze en ze zijn zoowel tegen koude als gure regenvlagen bestand.

Schijnt de zon, dan ontplooiën ze zich in al hun luister; terwijl bij koude hun kelkjes angstvallig gesloten blijven.

De crocussen beginnen zich ook hier en daar te vertoonen. Als zij het gazon in veelkleurigen gloed zetten, is de lente voor de deur.

In tegenstelling met de sneeuwkllokjes, die evenals de kerstroos eigenlijk winterbloemen zijn, behooren de crocussen tot de eerste lente-bloemen.

Als we met een handvol elzentakken (niet uit het plantsoen), als tastbare bewijzen van het nieuwe voorjaarsleven terugkeeren, luisteren we onderweg nog even naar enkele spreuwen, die lustig in een hooge boomkruin zitten te mediteeren. 't Is een genoeg te hooren, hoe ze de verschillende vogelgeluiden kunnen nabootsen. Ze hebben nergens oog voor en zitten maar met trillende vleugels en snel bewegende keelveeren met hun kopjes omhoog geheven te kweelen en door te slaan. Ze zijn op hun manier zwaar aan 't oefenen. 't Is als weten ze hun soortgenooten reeds op den terugtocht naar ons land, om ze dan straks met een welkomstlied in eigen toonaard of triller te begroeten.

J. L.

FIGUREN RONDOM KONINGIN WILHELMINA

III. De Koningin-Moeder

Koningin-Moeder! Dat is de naam, waarmede H.M. Koningin Emma het langst werd genoemd en dien naam zal zij in de geschiedenis blijven dragen. Want juist haar moeder-zijn heeft Nederland zulk een onberekenbaren zegen bereid. Heel het leven van deze zeldzame vrouw heeft gestaan in het teeken van het offer.

Was het niet een offer, dat het 21-jarige Waldecksche Prinsesje bracht, toen zij huwde met den 62-jarigen koning uit de lage landen bij de zee?

Zorgen en moeiten zouden dit huwelijk brengen, meer dan vreugde en genot; dat was reeds te voorzien. Maar terwille van den eenzamen koning en terwille ook van zijn land bracht zij dit offer.

Zoo kwam Emma in Nederland en werd zij de Moeder van Nederlands toekomstige vorstin.

O zeker, in de eerste jaren van Prinses Wilhelmina's leven, heeft ook de Koning zich bezig gehouden met de opvoeding van zijn Dochtertje, doch al spoedig belette zijn lichamelijk lijden hem, hieraan zijn volle aandacht te schenken, en zoo kwam Koningin Emma alleen voor deze taak te staan.

Is alle opvoedingswerk een arbeid van zelfverloochening en offer, in zeer bijzonderen zin is het dit, wanneer het een koningskind betreft. Eenerzijds wilde Koningin Emma bij haar kind eenvoud en nederigheid aankweeken, terwijl er anderzijds toch ook voor moest worden gezorgd, dat de a.s. Vorstin een gepast gevoel van eigenwaarde had. Over de wijze, waarop de Koningin-Moeder deze moeilijke taak heeft vervuld, was er in ons vaderland en ver daar buiten, maar één roep. Onze Koningin heeft dit zelf begrepen, toen zij in haar proclamatie van 31 Augustus 1898, bij de aanvaarding der regeering, de ontroerende woorden neerschrèef: „Mijne innig geliefde Moeder, aan Wie ik onuitsprekelijk veel verschuldigd ben, gaf Mij het voorbeeld van een edele en verhevene opvatting der plichten, die nu op Mij rusten. Ik stel Mij tot levensdoel dat voorbeeld na te volgen, te regeeren zooals van een Vorstin uit het huis van Oranje wordt verwacht.”

Zelfs in het buitenland had het opvoedingswerk van de Koningin-Moeder de aandacht getrokken en o.a. schreef 't Fransche blad „Le Journal”: „Koningin Emma heeft Haar dochter opgevoed tot een eminente vrouw, een toonbeeld van een constitutioneele Koningin. Dat is geen geringe verdienste.”

En de „Petit Parisien” schreef: „Men was Haar er voor erkentelijk, dat zij het land een troonopvolgster had geschonken en tevens dankbaar voor de voorbeeldige opvoeding, die zij Haar dochter, Koningin Wilhelmina, had gegeven.”

Was er van de Koningin-Moeder niet meer te vertellen dan dit, het zou reeds meer dan genoeg zijn, om haar een eere-plaats in onze geschiedenis te geven. Maar de verdiensten van Koningin Emma gingen veel verder.

Aan haar is het te danken, dat er weer contact kwam tusschen vorstenhuis en volk. Dat contact was in de laatste jaren van Koning Willems leven, zoo goed als verbroken geweest. Zelden liet de Koning zich zien, hij leefde niet meer mee met alles wat het volk in beroering bracht en zoo ontstond er een kille sfeer, waardoor de liefde voor het Oranjehuis wel niet wegstierf, maar toch verschrompelde.

Met echt vrouwelijke intuïtie had de Koningin-Moeder

dit manco aangevoeld, en haar eerste zorg tijdens haar regentschap was, het verloren contact met haar volk weer te herstellen.

Tentoonstellingen, wedstrijden, leger en vloot genoten van haar de hooge eer Moeder en Dochter aanwezig te zien en een rondreis door al de provincies gaf het gansche volk gelegenheid de toekomstige Koningin te zien en toe te juichen. Zoo werd weer de oude liefde voor ons Oranjehuis wakker.

Doch nog is de lijst van verdiensten, waarmede de Koningin-Moeder haar naam beroemd heeft gemaakt, niet voltooid.

Groot werk heeft zij geleverd tijdens haar achtjarig regentschap.

De partij-strijd was in die jaren feller dan ooit en met name rondom de kieswet Tak werd heftig gestreden.

De koloniën brachten moeilijkheden, doordat op Lombok ons gezag werd geminacht en op Noord-Sumatra Toekoe-Omar door zijn verraad nieuwe gevaren schiep. Verder bracht ook het buitenland moeilijkheden, met name door den inval van Jameson in de Transvaal op Nieuwjaarsdag 1896. Onverdeeld ging de sympathie van ons volk uit naar de Boeren en het oordeel, dat hier over Groot-Brittannië werd uitgesproken, was verre van malsch.

In Engeland was men hierover ontstemd, zóó zelfs, dat de in Londen wonende Nederlanders het op 6 Januari geraden achtten, deuren en vensters te sluiten.

En wat deed nu in die dagen van spanning de Koningin-Regentes? Onverwachts vertoonde zij zich des avonds op een feest bij den Engelschen gezant in Den Haag, om duidelijk te maken, dat de Nederlandsche Regeering wilde medewerken aan het behoud van een goede ver-

standhouding met den grooten buurman. In Engeland heeft men deze geste begrepen en gewaardeerd.

Als eindelijk haar taak als opvoedster en regentes is geëindigd, heeft zij zich onmiddellijk een nieuw terrein van activiteit gekozen, n.l. dat der barmhartigheid. Het nieuwe tijdperk van haar leven luidde zij in met de Vorstelijke schenking van het „Oranje-Nassau-oord" ten behoeve van longpatiënten.

Koningin der barmhartigheid is zij geweest, al de zes en dertig jaren die volgden op de troonsbestijging van Koningin Wilhelmina.

Tallooze malen heeft zij bij haar bezoeken aan verschillende ziekenhuizen vreugde gebracht in de lichtlooze dagen van vele patiënten, en met ontelbare tuitjes bloemen heeft zij den lijdens gezegd, hoe zij met echt christelijke naastenliefde met hen meeleed.

Reginae ad exemplar totus componitur orbis: het voorbeeld der Koningin is van zoo onbegrijpelijk invloed. Dit latijnsche gezegde is bewaarheid geworden door het optreden van de Koningin-Moeder.

Niet alleen in haar liefde tot lijdenden, maar ook door haar eenvoudige vroomheid.

Ook voor Prinses Juliana is zij vijf en twintig jaar lang een geschenk van den hemel geweest.

Van al de buitenlandsche Prinsessen, die in den loop der eeuwen in Nederland haar tweede vaderland vonden, heeft niemand zóó de liefde des volks weten te wekken als Koningin Emma. Wellicht evenaart de vrouw van Jan Willem Friso, de bekende „Maaike Me" haar het meest. Ten volle is in de Koningin-Moeder bevestigd het woord der Schrift: „Het pad des rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot den vollen dag toe." P. DE Z.

